

at der som sådan ikke var aftalt nogen anlægsramme. Hvordan den kommunale anlægsaktivitet ville være, baserede sig på en forudsætning.

Det, vi tager stilling til, er det konjunkturbillede, der er: Hvad er der plads til, og hvad er der ikke plads til? Til den historie hører jo altså, at vi har aftalt, hvor mange driftsudgifter der må være i kommunerne, og den aftale efterlever kommunerne ikke, fordi de budgetlægger med 1-1,5 mia. kr. mere på skatten. Det er sådan set bl.a. det og det konjunkturbillede, som hr. Morten Helveg Petersen går så meget op i, som gør, at vi siger, at der så ikke er plads til mere ude i den kommunale sektor. Der er ikke plads til, at man både lader kommunerne bruge 1 mia. kr. mere på drift end aftalt og så lader dem overskride et anlægsbudget, som er historisk højt. Det er på 17 mia. kr., 2 mia. kr. højere end året før. Det er baggrunden.

Kl. 16:43

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 16:43

Morten Helveg Petersen (RV):

Hvis jeg skal have svar på mit EU-spørgsmål, så må jeg hellere lade være med at kaste mig videre ud i kommunalpolemikken. Den må vi så vende tilbage til, for realiteten for mange kommuner er nu, at de kommer til at skulle finde nogle penge, som de ikke har haft en kinamands chance for at forberede sig på at skulle finde. Men lad det ligge, hvis ministeren venligst vil svare på sagen om EU-oplysningen og den indgåede aftale i Europaudvalget.

Kl. 16:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:44

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Nej, den kan vi ikke lade ligge. Vi må så sætte vores lid til, at andre spørger ind til det her vigtige spørgsmål om EU-oplysningen i 2009 og 2010. For realiteten er ikke det, hr. Morten Helveg Petersen siger. Realiteten er, at kommunerne i år har flere penge til anlæg, end de på noget tidligere tidspunkt har haft at budgetlægge med: 17 mia. kr. Der er plads til en højere anlægsaktivitet i kommunerne end den, der var budgetlagt sidste år. Så er det rigtigt, at man kan have en problemstilling, hvis man forestiller sig – men det er jo ren fantasi og kan ikke lade sig gøre i virkeligheden – at man i 2008 både skal bruge det udestående, der er fra 2007, altså gamle projekter, der ikke er blevet helt færdige, og

bruge alt det, man har planlagt i år, og at alt skal stå færdigt, og at byggeregnskabet er godkendt og den sidste rate er betalt den 31. december. Det skulle så også være første gang i danmarkshistorien, at der overhovedet ikke er noget udestående fra det ene finansår til det næste. Hvis man ellers forudsætter – og det kan man med rimelighed gøre, specielt når årets budget er ekstraordinært højt – at udestændet fra det ene år til det næste nogenlunde er konstant, så er der plads til at have et ekstraordinært højt anlægsaktivitetsniveau ude i kommunerne i år.

Kl. 16:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 16:45

Frank Aaen (EL):

Vi har i løbet af dagen diskuteret mulighederne for at øge den ramme, der kan forhandles inden for på det område, hvor der i dag er konflikt, for på den måde at sikre lavtlønnede inden for velfærden og kvinder, der er placeret for lavt i lønrammerne, en lønforhøjelse. Det er så blevet afvist af parti efter parti ud fra den begrundelse, at det kan man ikke, at man ikke må blande sig. Man må ikke blande sig, siger de. Vil finansministeren anerkende sit og regeringens ansvar for, at der er blevet fastsat en ramme på 12,8 pct., og at det præcis er den ramme, der aktioneres imod, og som umuliggør at give det lønloft, der skal til, til lavtlønnede og til kvinder, der er for lavt placeret?

Kl. 16:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Finansministeren.

Kl. 16:46

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan jo ikke gå ind i tunge diskussioner om en lovligt varslet strejke, men jeg kan måske give en serviceoplysning, nu man nævner rammen på 12,8 pct., og at det skulle være det, der udløser strejker. Situationen er den, at vi i december øgede lønskønnet for den offentlige sektor med samlet set 1,7 mia. kr. for 2008 og overslagsårene. Det gjorde vi, fordi vi gerne ville trække så mange penge ned på forhandlingsbordet, at der var noget mere at forhandle om, når vi i øvrigt forfulgte det synspunkt, vi har, nemlig at der skal være parallelitet, altså at lønudviklingen i den offentlige sektor skal følge lønudviklingen i den private sektor og vice versa.

Det gjorde vi også, fordi vi tror på, at når man får penge ned på bordet, så er det nemmere at